

РЕШЕНИЕ

№ 185

гр. София, 12.01.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 18.12.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева
Георги Тафров**

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **10673** по описа за **2020** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), [населено място], чрез В. П. – началник на отдел „Прано-нормативно обслужване“, Дирекция „Правна“ срещу Решение № 71886 от 13.04.2012г., постановено от Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 105-и състав по НАХД № 21442/2018г. С оспореното решение е отменено Наказателно постановление (НП) № С-20-ДНСК-114 от 04.12.2018 г., издадено от Заместник началник при ДНСК, с което на основание чл. 237,а л.1, т.15 от Закона за устройство на територията /ЗУТ/, на [фирма] е наложена „имуществена санкция" в размер на 30 000 (тридесет хиляди) лева за нарушение на чл. 169, ал.1 и ал. 3 от ЗУТ във вр. с чл. 163 ал. 2, т.1 от ЗУТ.

В касационната жалба са изложени доводи, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно, постановено при съществени процесуални нарушения. Касаторът твърди, че е налице извършено от [фирма] нарушение на технологично изискване, вписано в одобрените инвестиционни проекти, а именно от посочения план на работа, включен в чертежа за изпълнение на укрепване на изкопа по част „конструктивна“, като към профили №24 на разстояние 1,20 м не са монтирани подкоси от метални тръби Ф159/10, запънати в 2т профили №24 през

120см. Счита за неоснователни мотивите в решението на СРС, че както в АУАН, така и в НП не е посочено кое точно от множеството изисквания на чл. 169, ал.1 и ал.3 от ЗУТ е нарушено. Твърди, че издаденият АУАН отговаря на изискванията на чл. 42 от ЗАНН, поради което изводите на първоинстанционния съд в обратната посока намира за неоснователни. Изтъква, че съгласно чл. 163, ал.2, т.1 от ЗУТ строителят носи отговорност за изпълнението на строежа в съответствие с издадените строителни книжа и с изискванията на чл. 169, ал.1 и ал.3 от ЗУТ. Излага твърдение още, че в проведеното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до категорична отмяна на процесното НП, не е нарушено правото на защита на дружеството, не е налице неяснота при описание на нарушението. Моли за отмяна на въззивното решение и постановяване на ново, с което НП да бъде потвърдено.

С частна жалба от 14.09.2020г. от Дирекция за национален строителен контрол (ДНСК), [населено място], чрез В. С. – главен експерт в отдел „Прано-нормативно обслужване“, Дирекция „Правна“ е направено искане за отмяна на Определение №186630/28.08.2020г., постановено от СРС Наказателно отделение, 105-и състав по НАХД № 21442/ 2018г., с което ДНСК е осъдена да заплати на [фирма] сторените в производството разноски, като затова са изложени подробно съображения. Касаторът претендира разноски за юрисконсултско възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. С., който поддържа жалбите.

Ответникът - [фирма] се представлява от адв. Н., която моли жалбите да бъдат отхвърлени по съображения, посочени с представения отговор на касационна жалба от 16.09.2020г. Претендира разноски за адвокатско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура в съдебно заседание се представлява то прокурор К., който моли съда да отхвърли жалбите и да потвърди решението на СРС.

Административен съд София-град, XVIII касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение и обсъди, както наведените с касационната жалба основания, така и тези по чл.218, ал.2 АПК, намира следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

Въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства Софийският районен съд е установил следната фактическа обстановка:

Със Заповед № ДК-13-С-05 от 10.09.2018г. била назначена проверка във връзка с възникнала авария на 07.09.2018г. на строеж „ Жилищна сграда с магазини и гаражи“, находящ се в поземлен имот с идентификатор 68134.4333.9751, УПИ IV-9751, кв.104-Б, м. „О. купел-1 по плана на [населено място], район „О. купел“ – Столична община /срещу бл. 412 ж.к. „О. купел 1/ при изпълнение на изкопни работи, изразяваща се в разрушаване с дължина около 30м. на укрепването на откосите на изпълнен масов изкоп и пропадане на земни маси, включително на част от уличното платно /с размери приблизително 1.5м /7-8м/, пропадане на предпазната ограда, информационната табела, скъсан е уличен водопровод и и в изкопа е пропаднало моторно превозно средство.

За така установеното бил съставен констативен акт № С18-3056 от 07.09.2018г. от инспектори при ДНСК, в които било отразено констатираното, както и констативен протокол № С-18-3056 от 07.09.2018г.

Възложител на строежа било дружеството „С.А.Г Г., подизпълнител за частта:

изкопни и транспортни дейности било [фирма], за което имало подписан договор от 16.07.2017г., строителния надзор се изпълнявал от [фирма], а технически ръководител на обекта бил С. М. К., съгласно заповедната книга на строежа, като по време на проверката от назначената комисия технически ръководител със Заповед №77 от 05.09.2018г. на управителя на дружеството възложител и строител бил С. И. Бекярски.

Въз основа на констативния акт за установената авария била издадена Заповед № ДК-09-С-7 от 07.09.2018г. на вр.и.д. Началник на РО НСК С. при РДНСК Югозападен район за спиране незабавно на всички видове строително-монтажни работи на строежа, с изключение на мерките за незабавно обезопасяване на строежа и укрепителни мерки, предписани от квалифицирано правоспособно техническо лице, с оглед локализиране на аварията и недопускане на увреждане на съществуващите сгради в съседни имоти. Заключение на назначената експертна техническа комисия било, че одобрените проекти не отговарят на изискванията на чл. 169 ал.1 и ал.3 от ЗУТ, извършването на изкопните работи и укрепването на изкопа е в нарушение на одобрения проект, като изкопа е изпълнен при съществено отклонение от одобрения проект и при неспазване на технологията, включена в чертеж „Укрепване на изкопа по част „Конструктивна” на одобрения проект, относно последователността и вида на изпълнение на земните и укрепителни мероприятия, като за това следва да отговарят строителя в лицето на [фирма], подизпълнителя [фирма], строителния надзор [фирма], проектантът по част „Конструкция” – инж. Теменужка М. и техническия ръководител С. Бекярски.

Въз основа на така констатираното до [фирма] е изпратена покана за явяване в ДНСК с изх. № С18-3056-01-318 от 16.10.2018г., като на 26.10.2018г. св. Д. – старши инспектор при РО НСК в присъствието на свидетели и представител на дружеството съставила АУАН № С-20 срещу дружеството, за това, че „във функцията си на подизпълнител, съгласно сключени договори от 01.06.2018г. за извозване на бетон, тухли, керамични изделия, дървен материал, изолационни материали, смесени отпадъци, земни маси до регламентираното разтоварище, договор от 16.07.2018г. за изкоп с багер на земна маса, натоварване и извозване до регламентираното разтоварище, договор от 16.07.2018г. за наем на механизация, сключени със [фирма], е изпълнил масов изкоп, в т.ч. в участъка на аварията, в нарушение на технологията, предвидена в чертеж № 1 „План на изкопа”, от одобрения на 16.05.218г. проект по част „Конструкция”, като нарушението е извършено в периода 23.07.2018г. -07.09.2018г., с което е посочено, че е нарушена разпоредбата на 169, ал. 1 във вр. с във вр. чл. 163, ал. 4 от ЗУТ."

Така съставеният АУАН е предявен и връчен на управителя на дружеството, който го подписал и отразил, че не е съгласен с констатациите и ще подаде възражение.

Въз основа на така съставения АУАН и при идентично описание на фактическата обстановка и при същата правна квалификация, като посочената в АУАН, е издадено обжалваното НП, като на основание чл. 237, ал. 1, т. 15 вр. чл. 239, ал. 1, т. 2 и чл. 222, ал. 1, т. 15 от ЗУТ на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 30 000 лева. Така издаденото НП е връчено на 10.12.2018г. на управителя, а жалбата против него е подадена на 14.12.2018 г.

За да отмени оспореното решение, въззивният съд е приел, в хода на административнонаказателното производство при съставяне на акт за установяване на

административно нарушение (АУАН) и НП са допуснати съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правото на защита на санкционираното дружество. Съдът е приел, че АУАН не съдържа необходимите реквизити за издаването му. Достигнал е до извод, че нито в АУАН, нито в НП е посочено конкретно кои са неспазените изисквания.

Решението на въззивния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата касационна инстанция споделя правните изводи на районния съд за допуснати съществени процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство, които се явяват основание за отмяна на процесното НП.

Посочена като нарушена както в АУАН, така и в НП е разпоредбата на чл. 169, ал.1 и ал. 3 от ЗУТ във вр. с чл. 163 ал. 2, т.1 от ЗУТ, но липсва каквато и да е била конкретика в какво се изразява неспазването на изискванията от страна на [фирма]. От страна на АНО не е посочено кои са неспазените изисквания съобразно посоченото в чертеж № 1 „План на изкопа” от одобрения проект по част „Конструкция” за обекта. Не е посочено също в какво се изразява неспазването на изискванията по отношение на разпоредбата на чл. 169 ал.1 и ал.3 от ЗУТ - кое от посочените множество изисквания в цитираните две алинеи е нарушено. Даването на неправилна правна квалификация на нарушението и лаконичното му и непълно описание винаги води до необходимост от отмяна на НП, тъй като нарушава императивните изисквания на чл. 57, ал. 1, т. 5 и 6 от ЗАНН и затруднява правото на защита на посоченото като нарушител дружество. Дори подробното описание на нарушението в КЖ да се приеме за принципно вярно, порокът на АУАН и НП е именно, че то липсва в съдържанието им. В административно наказателното производство е недопустимо препращането към др. документи, напр. протокол на ТЕК.

По отношение на направеното от страна на ответника по касация искане за присъждане на разноски пред настоящата инстанция, съдът следва да остави същите без уважение, с оглед липсата на представен списък и доказателства за извършено плащане.

По отношение на частна жалба от 14.09.2020г. срещу Определение №186630/28.08.2020г.:

Разпоредбата на чл. 248, ал. 1 ГПК /приложима по силата на препращащата норма на чл. 144 АПК/ постановява, че в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо - в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени решението в частта на разноските. На основание чл. 248, ал.3, изр.2 от ГПК определението може да се обжалва по реда, по който подлежи на обжалване решението.

Настоящият касационен състав след като обсъди депозираната частна жалба, намира същата за процесуално допустима, подадена от легитимирана страна, в законовия срок и при наличие на интерес от изменение. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна.

При постановяване на своето решение № 71886 от 13.04.2012г., СРС Наказателно отделение, 105-и състав по НАХД № 21442/2018г. е оставил без уважение искането от на [фирма] за присъждане на разноски, като е приел, че същото е своевременно направено, но по делото се съдържа копие на химизирано адвокатско пълномощно, от което не става ясно дали сумата от 1500 лв. за адвокатско възнаграждение действително е заплатена.

В срока за обжалване на решението е постъпила молба от дружеството, като е представено и четливо копие на договор за правна защита и съдействие № 769146 от 12.12.2018г.

СРС е приел същата за основателна, поради което е постановил Определение №186630/28.08.2020г, с което е осъжда ДНСК да заплати на [фирма]. сумата 1500 /хиляда и петстотин/ лева, представляваща сторените в настоящото производство разноски за заплатено адвокатско възнаграждение. Така постановено определение е правилно.

След изменението чл. 63, ал. 3-5 от ЗАНН /ДВ, бр. 94 от 29.11.2019 г. /, и съгласно изхода от спора, страните имат право на съдебни разноски, в това число за адвокатско възнаграждение за правна защита и процесуално представителство, направени пред СРС и АССГ. Искането за присъждане на разноски пред районния съд е направено своевременно от страна на [фирма] - до приключване на устните състезания пред въззивния съд.

Според чл. 80 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК) страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските.

Неоснователно е твърдението на касатора, че по така направеното искане за присъждане на разноски не е представено в срок доказателство за действително извършено плащане на договорената сума за адвокатско възнаграждение. По делото дружеството още с жалбата от 14.12.2018г. срещу процесното НП, по повод на която е образувано съдебното производство, е представено копие на договор за Правна защита и съдействие № 769146 от 12.12.2018г. Макар и първоначално представеното химизирано копие на договора да е било нечетливо за съда, то видно от приложеното към молба за допълване на решението за разноски от 04.06.2020г. цветно копие на договора, ясно се вижда, че договореното адвокатското възнаграждение е изплатено в брой. Така представеното първоначално копие на договора не може да се приравни на пълна липса на доказателства досежно действително извършено плащане. В договора за правна помощ следва да е вписан начина на плащане и ако плащането на адвокатското възнаграждение е в брой, то тогава вписването на направеното плащане в договора за правна помощ е достатъчно и има характер на разписка, какъвто е настоящият случай.

По изложените съображения тази инстанция намира частната жалба за неоснователна, а оспореното определение следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, Административен Съд С. – град, XVIII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 71886 от 13.04.2020г., постановено от Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-и състав по НАХД № 21442/2018г.

ОСТАВЯ В СИЛА Определение №186630/28.08.2020г., постановено от СРС Наказателно отделение, 105-и състав по НАХД № 21442/2018г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

